

LOKIHO LISTY

SPOLOČENSTVO · TOLKIENA · BRATISLAVA.

editorial...

· NA · ZASADNUTÍ · SENÁTV · ST · NA ·
· RANDIROVE · J · CHATE · SOM · NIE ·
· ZO · SĽVBIL · ASI · TO · ZO · PRAV ·
· Ě · DRŽÍŠ · V · RVKÁCH · PRE · NI ·
· EKOH · ZDRAP · PAPIERA · PRE ·
· INĚHO · REALIZÁCI · TO · TO · JE ·
· NÁVRH · NIŽ · VIAC · MÔŽE · OST ·
· AŤ · IBA · NÁVRHOM · ALE · MÔŽE ·
· AJ · INŠPIROVAŤ · K · ČOMYSI · VY ·
· PROVOKOVAŤ · K · NIČOMU ...
· CHCEM · ŤA · VYPROVOKOVAŤ · VY ·
· PROVOKOVAŤ · K · TVORBE ...

THE FOREST'S FULL OF WHISPER
FROZEN BREATH CAME FROM ETERNITY
AND DEAD WHITE FACES
WATCH MY SILHOUETTE
THEIR SHARP CLAWS CLASP ME

MY EYES REGISTRATE THEIR FEAR
FROM DAY
BUT IT'S MIDNIGHT
LIGHT IS SO FAR AWAY

GHOSTS OF TWISTED WOODS
GO THROUGH THE REMAINS OF MY MIND

tvój Matúšek
...VBA 13. OKT. '04 ...LOKI

MINI-REPORT O MEGA-AKCII (ALEBO AKO BOLO NA CRANKYCONE 2004)

Na východe sa vždy deje čosi nekalé. Počnúc neomylným Stalinom, cez bajúzatého Saddáma až po mocného Saurona Veľkého (je to len náhoda, že ich mená sa začínajú na to isté písmeno?). A nedávno stúpala dym všemocných intríg aj zo slovenských Michaloviec. Kapušanskú ulicu totiž obsadila svorka zfanatizovaných odbojárův – členovia pochybnej organizácie „Spoločenstvo Tolkiena“.

Domu na Kapušanskej ulici čísla popisného 52 sme sa teda zmocnili v dňoch 6. až 8. augusta 2004 anno domini. Dve poschodia s prízemím sa rozdelili na niekoľko okupačných zón, pričom sa priestormi rozliehali okrem poučných drístov sebavedomých PíDžejův aj hlášky typu „toto tapnem“ a „vykladám landy“. Z ktoréhosi zatuchnutého kúta sa ozýval chrapot pol tucta zombíkův bezhlavo (doslova) sa hádajúcich o svoj jediný mozog. Do toho sa miešala aróma prepotených ponožíkův, sáčkových polievok a roztiereaných paštét (nech žije Májka!)

V podvečerných hodinách sme zasadli k ohnisku, kde sa pristúpilo k vážnejšej téme, a síce: M inulé počiny a budúce smerovanie nášho spoločenstva. Vážne vodcovské prehovory k členom postupne odľahčila Borova prednáška o Slovanskej mytológii a voľnú zábavu otvorila následná opekačka. Vždy a všade sa však čosi zvrhne. A tak sa aj Ganjalfov prejav o alkoholovej prohibícii do niekoľkých hodín zvrhol na divokého „Boromira“ (predchodcami ktoréhó boli „Macháček“ a „Elrond“). Na prvý pohľad nevinná hra sa skončila pre každého trochu inak (pre mňa vyvrhnutím všetkého, čo som dovtedy stihol skonzumovať...).

Piatok sa tak pozvoľna prehupol do slnečnej soboty. Na sobotu ako hlavný deň conu sa rátalo s komplexnejším programom, ktorý tak členův viacerých separantských skupín (Magic, Dračko, Mozek...) stmelil do jednej nesúrodej hromady. Po doobedňajšej návšteve malebného mestského centra Michaloviec sme sa totiž všetci zišli pri diskusii o pripravovanom amatérskom filmovom spracovaní LOTRa. Vážny pokec vystriedalo uvoľnenie bránic na záhrade za domom, kde k nám príbehli z ďalekých rohanských plání samotný Paragorn a spol. A potom prišla tma. Svet Temnoty – Vampire Masquerade- nám predstavil Priateľ Riško. Kým sa zotmelo, po Kapušanskej ulici začali pobehovať nezdravo pôsobiace postavy v plášťoch s mečmi za pásom. Larp sa začal.

Keďže v mojom prípade išlo o skúsenosť typu „tenkrát poprvé“, cítil som sa sprvoti dosť čudne. Ale po čase si človek navykne na hocčo a mňa táto veselo-temná hra na Deti Noci začala baviť. Čo však čert (upír?) nechcel...

Začalo pršať a zamotané nitky vampírskeho príbehu sme rozmotávali v klimatizovanej miestnosti odhaliac tak okrem tajných (plánovaných) spiknutí aj vážne (neplánované) nedorozumenia...

Nedeľa pre väčšinu znamenala deň odchodu. I pre mňa.

V poobedňajších hodinách sa začínalo naše stretnutie rozpadáť. Predchádzalo tomu ešte hromadné fotenie sa, pózovanie, objatia, vzlyky či výkriky blaženosti....)

Nalodil som sa na medzinárodný rýchlik Laborec a odfrčal...

P.S.: Nemožno nespomenúť najstaršieho účastníka akcie CrankyCon 2004, babičku našej starostlivej organizátorky. Tá sa totiž (babička) pasívne zúčastnila prakticky každého bodu programu. Patrí jej za to patričná vďaka.

Poznámka na záver (alebo: Bolo špicovo!!!): Report by asi nemal obsahovať priveľa citových výlevův, a podľa toho som aj pri jeho písaní postupoval. Preto pripájam na koniec túto poznámku. Patrí všetkým účastníkom vyššie spomínanej akcie, ktorá sa veľkými zlatými písmenami vpísala do mojej (aspoň mnou) ctenej gebule. Najväčšie uznanie pochopiteľne putuje ku Crankii a jej usporiadateľským schopnostiam. Ďakujem...

